

ת"פ 667/02 - מדינת ישראל נגד מקרים מאיר

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 667-02-16 מדינת ישראל נ' מאיר(עציר)

בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד

מקרים מאיר

הנאשמים

גזר דין

במקרה דן הורשע הנאשם, בהתאם להודאותו, במסגרת הסדר בו תוקן כתוב האישום, בעבירות של **קשר קשור לעוון** (סעיף 499 לחוק העונשין), **קיבלה דבר במירמה בנסיבות חמימות** (סעיפים 415 ו- 29 לחוק העונשין) ו**שימוש מסויים בכוונה לקבל באמצעותו דבר במירמה בנסיבות חמימות** (סעיפים 418 ו- 29 לחוק העונשין).

כמפורט בכתב האישום, המדובר במספר אירועים, אשר התרחשו לאורך השנה, בין חודש אוקטובר 2013 וספטמבר 2014 בהם "סיע" הנאים שלא כדין ל- 17 חילימ וחילות משוחררים **לקבל את כספי הפיקדון על פי חוק קליטת חילימ משוחררים, שלא כדין**. לצורך קבלת הכספי הציגו החילימ, בעזרת הנאשם, מצב שווה בפני בנקים שונים ברחבי הארץ, וזאת תוך שהנאים "מנפיק" עבורם ספחית תעודה זהות מזויפים, תמצית רישום מזויפת מרשות האוכלוסין ותעודות נשואין מזויפות, והכל כדי להציג **כאי לו הינם נשואים**, בעוד שלא כך היה הדבר.

כמו כן "סידר" הנאשם לאוטם חילימ וחילות בנות ובני זוג מתחים, אשר שיתפו עימם פעולה, התלוו אליהם בפניםיה לבנק והציגו עצם כבני זוגם, והכל למטרת קבלת הכספי שלא כדין.

כפי שעולה מכתב האישום, הנאשם קיבל מכל חיל מבין המעורבים סכומים שבין 3,000 ל- 8,000 ₪, ובavr הכל סכום **של קרוב ל- 70 אלף ₪**, כאשר הסכום הכולל אשר מועבר שלא כדין בעקבות מעשי מגע לכ- 390 אלף ₪.

בתחילת כפר הנאשם במיחס לו, וטען כי לכל היוטר סייע בהסעה בחלוקת מהמרקמים המזוכרים בכתב האישום, וקיבל סכומים שלא עלו על 3,500 ₪ בסך הכל, אולם בהמשך הגיעו הצדדים להסדר, לפיו **כתב האישום תוקן**, העבודה הוגבלו כאמור לעיל, והנאים חזר בו מההכפירה והודה במיחס לו, כאשר בין הצדדים **אין הסכמה לעניין העונש**.

בהתאם להסכמה הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן אשר ערך תסקירות בעניינו. מה特斯קייר עולה כי מדובר בצעיר בן למשפחה נורמטיבית, שעלה לישראל בעת שהיה כבן שנה. הנאשם איבד את אביו כתוצאה ממחלתו בסמוך למועד העבריות. שירות המבחן התרשם חיובית מהנאשם, ציין כי השתתף בקבוצת עצורי בית - גילה אחריות ומוחייבות והביע נוכנות לשינוי. לגבי העבריות מצא שירות המבחן כי "התנהלותו נבעה מגילו הצעיר, ממצב כלכלי ונפשי קשה בו היה בתקופה בה בוצעה העבריות".

בסוף דבר מצא שירות המבחן כי הנאשם פועל במאיצים לשיקום חייו, **וממליץ להטיל עליו מאסר קצר אותו ניתן לרשות בעבודות שירות**, לצד מאסר מוותנה וכנס אשר ירתיעו אותו מלהזור על עבריות בעtid.

המואשימה אינה מסכימה לקבלת המלצות ה特斯קייר ועומדת על מאסר של ממש. המואשימה צינה כי מדובר בעבריות מתוחכמת, אשר נעשו לאורק תקופה משמעותית, תוך הדרכת אחרים לביצוע עבריות וקבלת כספים במירמה תוך פגעה בתפקוד קרן החיללים המשוחררים, באמון שנונתנים בנקים בחיללים אחרים ובאפשרות העברת כספים לצאיהם. עוד צינה המואשימה כי הנאשם לא עשה דבר להחזרת הכספים שקיבל, כי מעשי הופסקו רק בעת מעצרו, וכי לא היה שייח' בהגשת האישום.

המואשימה הפנתה לפסק הדין **בעניין ביילין**, שם נקבע כי מתחם הענישה הראי בעבריות דומות הוא בין 18 ל - 36 חודשים, **ובעניין בוצין** שם הוטלו על הנאשם 15 חודשים מאסר, גם בהתחשב בשיחוי בהגשת האישום בעניינו. המואשימה טענה, אףוא כי מתחם הענישה הראי במרקחה דן, לאחר התחשבות בנאים והקלות, הוא של **מאסר לתקופה שנייה לשנתיים**, לצד מאסר מוותנה מרתייע וכנס משמעותי.

מנגד סבורה ההגנה כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן. הסגנור ציין כי שותפיו של הנאשם לעבריות, אותם חיללים שקיבלו את עיקר הכספיים, לא הושמו כלל. עוד צוין כי עד היום אף לא הוגש כתבי אישום כנגד "בנות הזוג" המעורבות בפרשה, והמואשימה אישרה כי טרם התקבלה החלטה בהקשר זה.

הסגנור איבחן, לשיטתו, את מקרהו של הנאשם מהקרים האחרים אליו התיחסה המואשימה, הן מבחינת החומרה והן מבחינת השינוי שעבר הנאשם מאז העבריות ותהליך שיקומו. הסגנור הפנה למקרים חמורים אחרים אשר בהם הסתפקו בתיא המשפט בעוני מאסר לריצוי בעבודות שירות כגן.ת.פ. (מחוזי חיפה) 16-01-20695 בעניין **חביב**, ת.פ. (מחוזי ב"ש) 15-11-38828 בעניין **פרינץ** ו.ת.פ. (מחוזי ת"א) 10-12-51394 בעניין **ברזני**.

הנאשם עצמו סיפר, במסגרת הטיעון לעונש, כי הוא מצא כו"ם "במקום אחר לחלוון", עומד בפני חתונה, עובד בתפקיד אחראי במקום העבודה מסודר "עברית שנייה וטלטלות של שמיים וארץ. אני לא יכול להסביר את האדם الآخر בין לבין האדם שהייתי קודם לכן". כמו כן שמעתי את אם חברתו של הנאשם, לה הוא עומד להינשא, אשר סיפרה כי התרשמה לחויב מהנאשם לאחר שבדקה אותו "תחת זכויות מגדרת" ושמעה ממנו פעמים רבות אודות צערו וחרטתו על המעים.

צוין כי הנאשם נעצר בחשד **לאירוע אחר**, בגין לא הוגש כתבי אישום, ובמסגרת מעצר זה הtgtלו פרטים שהובילו

לפתיחה החוקה דן. כפי שהסביר הנאשם מעצמו באותו הקשר אחר גרם לו לטלטלה אשר הביאה להפסקת מעשי המתוירים בכתב האישום, כאשר המעשה האחרון בוצע בחודש **ספטמבר 2014**, וזאת זמן משמעותי לפני שנענצר במסגרת החקירה בתיק זה בחודש **ינואר 2016**.

עוד יש לציין כי הנאשם היה **עוצר** למעלה מחודש ימים, **מיום 18.1.2016 ועד 22.2.2016** שאז שוחרר בתנאים מגבלים של **מעצר בית מלא**. בחודש יולי 2016 זכה הנאשם להקללה בדמות חילון בין ארבע שעות ליום לצרכי "התאזרחות" וחיפוש עבודה וכפי שעולה מיעון בתיקי המעצר **החל מחודש נובמבר 2016** הותר לנאשם לצאת את ביתו בשעות היום לצרכי עבודה.

מתחם הענישה הראו לעבירה:

כידוע, לפי הוראות החוק בטרם קביעת עונשו האינדיבידואלי של הנאשם בתיק הספרטיפי, יש לקבוע את מתחם הענישה הראו לעבירה וזאת על פי הערך החברתי שנפגע מהעבירה, מידת הפגיעה בעיר זה, מדיניות הענישה הנוגנת והנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

אין חולק כי מדובר בעבירות חמורות, אשר גם אם, כטענת ההגנה, הנפגעים מהם אינם "אזורים קטנים" אלא גופים מסוימים, הרי יש בהם חומרה עצמה התחכם, זיווג המסמכים והשימוש בהם לקבלת הכספיים תוך שיתוף מספר רב של אחרים, שחלקם קיבל את עיקר הכספי וחלקם עשה זאת עבור תמורה ספרטיפית למקורה.

אין חולק כי בדרך כלל יהיה העונש על עבירות מסווג זה של מאסר בפועל ממשי. עם זאת, איני סבור כי מתחם הענישה הראו לתיק זה הינו בהכרח כפי שנקבע בפרשת ביילין, שם דובר אמן בנסיבות דומות, אך בהיקף נרחב בהרבה.

כשאני מביא בחשבון את נסיבות המקירה דן, ובוחן את הפסיקה אליה הפנו בא-כוח הצדדים, סבורני כי מתחם הענישה הראו הינו של **מאסר לתקופה שבין תשעה לעשרים חודשים, לצד מאסר מוותנה וקנס**.

קביעת דיןו של הנאשם דן:

כאשר אני בא לגזר את דיןו של הנאשם, יש להביא בחשבון גם נסיבות אישיות, שאין קשרו לביצוע העבירה. נסיבות אלה פורטו בהרחבה בתסקיר המבחן, ובטייעוני הסגור ודרכי הנאשםקשרו של הנאשם בעת ביצוע העבירות, שיקומו והדרך החדשיה עליו עלה.

כמו כן, סבורני אין להתעלם מהעובדה שנגד מרבית המעורבים האחרים בפרשה הוחלט שלא להגיש אישומים (וכאמור טרם התקבלה החלטה סופית בהקשר של בני הזוג הפיקטיביים). גם אם ההחלטה המאשימה שלא להגיש אישומים כנגד אותם חיללים הינה סבירה כשלעצמה, יש בעובדה זו כדי להשליך במידה מסוימת גם על עניינו של הנאשם.

מעבר לכך, בבחינת עניינו הפסיכיפי של הנאשם, ניתן להביא שיקולים אשר יש בהם להצדיק סטייה ממתחם הענישה אשר נקבע בהקשר הכללי, ובעיקר שיקולי שיקום, אשר במקורה המתאים יש לבקרים על השיקולים האחרים, לרבות הרתעה והגמול. ההלכה היא כי כאשר משתכנע בית המשפט שהנאשם שינה דרכיו והשתקם, או כאשר קיימים סיכוי ממשי לשיקומו, ושליחתו למאסר ממשי עלולה להכשיל את הליך השיקום, תנווע נקודת האיזון לטובת שיקולי השיקום.

וראו לדוגמא דברי בית המשפט העליון בע"פ 262/14 **מוחמדナンזף**:

"בקשר זה אני מוצא לנכון לעיר עוד כי שיקולי שיקום הם, אמנם בעלי מעמד חשוב עת מאין בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמול וההרתעה, במלצת גזרת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נוכנות כנה לעשות כן - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי הרתעה והגמול".

עוד רואו בהקשר זה החלטת בית המשפט העליון בע"פ 13/1638 בעניין **פלוני**, שם נקבע כי מקום שאדם שינה את דרכיו או קיימים סיכוי ממשי לכך, ניתן לתת לשיקום מעמד בכורה.

במקרה דנן, יש לייחס משקל לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי וביצע את העבירות כאשר הוא צער, כבן 23, לחת אחוריות על מעשיו, הביע צער ואצבה מדרך התנהלותו, ומצוי כiom בסביבה המספקת תמייה ומערכת ערכית תקינה.

המלצת שירות המבחן היא להטיל על הנאשם עונש של עבודות שירות, ואין צורך לציין את ההבדל המהותי בין עונש מאסר שירות עבודות שירות לעונש שירוצה במאסר ממש. ההבדל חורג בהרבה מעצם תקופת המאסר, הן באשר לחומרת העונש מבוחנת הנאשם והן מבוחנת השפעתו של העונש על סיכוי שיקומו של הנאשם. שיקום אשר הינו אינטגרס של הציבור כולו ולא של הנאשם בלבד, ואשר לפי הוראת החוק מצדיק במקרים המתאים חריגה ממתחם הענישה.

יפים לעניין זה דברי בית המשפט המחוזי בע"ג (חיפה) 55303-03-17 בעניין **דארין**:

אדג'ישכישיקולי השיקום אינטראקטיבני נושא הפרט, אשר מולט נבחן האינטראקטיבי.
שיקולי שיקום מהאטח לאינטראקטיבי ישוני נובמציאת הדרכיהם הנכונות והיעילות הפחתת הפשיעה.
בקשר זה, ראייה ביבא בחשבון, במסגרת מכללה שיקוליים, אתה melakukan שפורטובדו"ח הועדה הציבורית לבוחינת מדיניותה הענישה והטיפול בעבריים (עד תודרנו, פורסם בנובמבר 2015 להלן: "דו"ח ועדת דרורן" או "דו"ח") המלצה המבוססת, ביזה יתר, על מחקרים בתוכמה קריינטולוגית.
ענינו שלו"ד"ח הועדה הבנתונית של הביא בחשבון לצורכי מושע קרובנותה הבנייתית שיקול הדעת לקביעת הענישה ראוי להתחמל הוראות חוק העונשין.

דו"ח ועדת דרורן קובע כי אינטראקטיבי לקדמת ההחלטה באמצעות הרחבת השימוש במסרים אובי אמצעו תשימוש במסרים מסוימים יותר.
הדו"ח מציין על קרשבמרקרים המתאים, שיקומם הילחם בענישה שנעה בזיהובו ותשיוטו למצוותם של מלחמות הציבור היפוי תוצאותם. תיותרם ארשימים שנרחבי ותרבב במסרים.

ודמל מדההו" חימוש עילב במסרכלי מניעת עירותח" בלחכזיבן עבריני מושצפו"ם לחזור לבצע עירותל
בייאלולשלא. בנוספ', ישלה תחשב באפקטה קריימינונג נישלה מסרה,
זה ינובך שהמארבלו מאסרם שרבפרט מעודד נט"ה לעברינו תומגדיל את הסיכון שהאסיר בוצע עירותע
עמחרו. על פיה אמור בדו"ח הסיכון של אסיר לשבור לחזור לבצע עירותה ותרמא הסיכון של עירן לעונש מחוץ לכותל הכהל.

דברים אלה נכוןים במיוחד במקרה דנן, בו **כבר ריצה הנאשם מעצר ממשי בן יותר חדש ימים**, תקופה אשר לא ניתן שלא להבאה בחשבון. לאחר מכן המשיך הנאשם ושהה בתנאים מגבלים משמעותיים תקופה נוספת של כתשעה חודשים, ומזה כמנה הוא משוחרר בתנאים של מעצר בית ליל " בלבד". גם אם אין לנכות תקופה זו מהעונש אותו יש לגזר על הנאשם, ההלכה היא כי יש להתחשב בה בעת קביעת עונשו של הנאשם.

מהאמור לעיל עולה כי לטובת הנאשם נסיבות מקילות, לרבות הפסקת המעשים זמן משמעותי לפני נחשפו, והודהה בעבירה וחיסכון משמעתי בניהול ההליך, אשר לפי כתוב האישום המקורי החזיק 67 עד תביעה.

לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בהתרשומות ה חיובית ממאצוי השיקום של הנאשם, החלטתי לקבל את המלצה Shirot HaMachon, לחזור ממתחם העונישה ולהסתפק בעונש של עבודה שירות.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל לתקופה בת שישה חודשים, וזאת מעבר לימי מעצרו.

עונש זה יריצה **בעבודות שירות**, במרכז הטניס בעכו, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום .19.10.2017

על הנאשם להתייצב לתחילה רצוי עונשו ביום **14.12.2017** בשעה **00:08** ביחיד עובדות השירות, מפקדת מחוז צפון, רח' הצינורות 14, טבריה.

הנאמן מזוהה כי הפרת תנאי עבודה השירות תביא להפסקתן באופן מנהלי וריצוי העונש במאסר של ממש.

אני דין את הנאשם **לשMOVEDה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים**, לפחות עבורי בתקופה הנ"ל עבירה בה הורשע בתיק זה.

לאור מסרו, גם אם בעבודות שירות, ראייתי לנכון לגזר עליו **קנס נמור בשיעור של 10,000 ₪** או 30 ימי מאסר כנגדו.

באישור הנאשם, יועבר הפיקדון שבתיק המאושר 648-02-16 על חשבונם הקנס, והיתרתו תשולם בידי הנאשם עד יום 15.8.2018, לאחר מועד סיום ריצוי עונשו הצפוי.

אם תחליט המשימה לערער על גזר הדין, יש למסור הודעה לכל הנitin לפני יום 14.12 ותחילת ריצוי עונש עבודות השירות תעוכב.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחויז בחיפה.

ניתן היום, 14 בנובמבר 2017, במעמד הנאשם, בא-כחו עו"ד שמעון וב"כ המשימה עו"ד יניב זהה.